

ỦY BAN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG CAO ĐẲNG KINH TẾ KỸ THUẬT
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

☎

ISO 9001 - 2008

GIÁO TRÌNH
MÔ ĐUN: THIẾT KẾ PHỤ KIỆN THỜI TRANG
NGÀNH: MAY THỜI TRANG
TRÌNH ĐỘ: CAO ĐẲNG

*(Ban hành kèm theo Quyết định số: /QĐ-CDKTKT
ngày tháng năm 20 của Hiệu trưởng Trường
Cao đẳng Kinh tế - Kỹ thuật Thành phố Hồ Chí Minh)*

Thành phố Hồ Chí Minh, năm 2020

ỦY BAN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG CAO ĐẲNG KINH TẾ KỸ THUẬT
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

GIÁO TRÌNH
MÔ ĐUN: THIẾT KẾ PHỤ KIỆN THỜI TRANG
NGÀNH: MAY THỜI TRANG
TRÌNH ĐỘ: CAO ĐẲNG

THÔNG TIN CHỦ NHIỆM ĐỀ TÀI

Họ tên: Ngô Thị Hồng Cúc
Học vị: Th.S Lý luận và lịch sử mỹ thuật
Đơn vị: Khoa May- TKTT
Email: ngohongcuc@gmail.com

TRƯỞNG KHOA

CHỦ NHIỆM
ĐỀ TÀI

HIỆU TRƯỞNG
DUYỆT

Thành phố Hồ Chí Minh, năm 2020

TUYÊN BỐ BẢN QUYỀN

Tài liệu này thuộc loại sách giáo trình nên các nguồn thông tin có thể được phép dùng nguyên bản hoặc trích dùng cho các mục đích về đào tạo và tham khảo.

Mọi mục đích khác mang tính lệch lạc hoặc sử dụng với mục đích kinh doanh thiếu lành mạnh sẽ bị nghiêm cấm.

TaiLieu.vn

LỜI GIỚI THIỆU

Giáo trình THIẾT KẾ PHỤ KIỆN THỜI TRANG được biên soạn trên cơ sở đề cương chi tiết thuộc lĩnh vực về thời trang được giảng dạy tại khoa May-TKTT, Trường Cao Đẳng Kinh Tế Kỹ Thuật TPHCM. Giáo trình nhằm cung cấp kiến thức cơ bản cho học sinh- sinh viên ngành May thời trang về lịch sử phát triển phụ trang phương pháp thiết kế các loại phụ kiện thời trang và cách phối hợp phụ kiện phù hợp với trang phục. Từ đó, người học có thể áp dụng để phát triển ý tưởng thiết kế thời trang. Ngoài ra, giáo trình còn dùng để làm tài liệu tham khảo cho các đối tượng đang công tác trong lĩnh vực may mặc. Nội dung gồm có 5 chương

Chương 1: Tổng quan về thiết kế phụ kiện

Chương 2: Thiết kế túi xách

Chương 3: Thiết kế giày dép

Chương 4: Thiết kế nón

Chương 5: Thiết kế trang sức

Với kinh nghiệm giảng dạy, kiến thức tích lũy qua nhiều năm, tác giả đã cố gắng để những nội dung được trình bày là những kiến thức cơ bản nhất nhưng vẫn cập nhật được với những tiến bộ của khoa học kỹ thuật, với thực tế sản xuất. Để đáp ứng nhu cầu thực tiễn, tác giả biên soạn giáo trình “Thiết kế phụ kiện thời trang” theo chương trình đào tạo hệ cao đẳng.

Giáo trình này chắc chắn sẽ không tránh khỏi thiếu sót, rất mong quý thầy cô, quý đồng nghiệp đóng góp để giáo trình hoàn thiện hơn.

TPHCM, ngày tháng năm 2020

Chủ biên

Ngô Thị Hồng Cúc

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	1
CHƯƠNG 1: TỔNG QUAN VỀ THIẾT KẾ PHỤ TRANG	6
1.1. Khái niệm và phân loại.....	6
1.2. Lịch sử phụ trang	8
1.2.1. Phụ trang thời Tiền sử.....	8
1.2.2. Phụ trang thời Cổ đại	8
1.2.3. Phụ trang thời Trung cổ (Trung đại).....	9
1.2.4. Phụ trang thời Phục hưng	10
1.2.5. Phụ trang thế kỷ 17	11
1.2.6. Phụ trang thế kỷ 18	12
1.2.7. Phụ trang thế kỷ 19	12
1.2.8. Phụ trang thế kỷ 20	13
1.2.9. Phụ trang thế kỷ đầu thế kỷ 21	14
1.3. Các nhà thiết kế và thương hiệu phụ trang nổi tiếng thế giới	14
1.3.1. Những nhà thiết kế (NTK) phụ trang nổi tiếng thế giới	14
1.3.2. Những thương hiệu phụ trang nổi tiếng thế giới	16
1.4. Vai trò của phụ trang	18
1.4.1. Phụ trang trong đời sống xã hội.....	18
1.4.2. Phụ trang trong mối tương quan với trang phục.....	18
1.5. Câu hỏi ôn chương 1.....	18
CHƯƠNG 2: THIẾT KẾ TÚI XÁCH (HANDBAGS DESIGN)	19
2.1. Tổng quan về túi xách	19
2.1.1. Khái niệm.....	19
2.1.2. Cấu tạo túi xách	20
2.1.3. Phân loại túi xách.....	21
2.1.4. Nguyên phụ liệu.....	22
2.1.5. Dụng cụ và thiết bị.....	23
2.2. Ý tưởng và phác thảo mẫu.....	26
2.2.1. Ý tưởng	26
2.3. Thiết kế rập và kỹ thuật may túi xách	28
2.3.1. Thiết kế túi xách dạng 1(Túi hình chữ nhật)	28

2.3.2. Thiết kế túi xách dạng 2 (Túi hình chữ nhật có đáy và hông giả)	30
2.3.3. Thiết kế túi xách dạng 3.....	32
2.3.4.Thiết kế túi xách dạng 4.....	36
2.4.Câu hỏi, bài tập chương 2.....	38
CHƯƠNG 3: THIẾT KẾ GIÀY DÉP (FOOTWEAR DESIGN)	39
3.1.Tổng quan về giày dép	39
3.1.1. Khái niệm.....	40
3.1.2.Cấu tạo	40
3.1.3.Phân loại	41
3.1.4.Nguyên phụ liệu.....	43
3.1.5.Dụng cụ và thiết bị.....	43
3.2. Ý tưởng và phác thảo mẫu.....	43
3.2.1. Ý tưởng	43
3.2.2. Phác thảo mẫu.....	44
3.3. Thiết kế rập và kỹ thuật may giày dép	46
3.4. Câu hỏi, bài tập chương 3.....	46
CHƯƠNG 4: THIẾT KẾ NÓN (HATS DESIGN)	47
4.1. Tổng quan về nón	47
4.1.1. Khái niệm.....	47
4.1.2.Cấu tạo	48
4.1.3.Phân loại	48
4.1.4.Nguyên phụ liệu.....	48
4.1.5.Dụng cụ và thiết bị.....	49
4.2. Ý tưởng và phác thảo mẫu.....	50
4.2.1.Ý tưởng	50
4.2.2.Phác thảo mẫu.....	50
4.3. Thiết kế rập và kỹ thuật may nón	51
4.3.1. Nón chóp tròn	51
4.3.2.Nón chuông.....	52
4.3.3.Nón lưỡi trai (nón kết) sáu múi	56
4.4. Câu hỏi, bài tập chương 4.....	58
CHƯƠNG 5: THIẾT KẾ TRANG SỨC (JEWELLERY DESIGN)	59
5.1. Tổng quan về trang sức	59

5.1.1. Khái niệm.....	59
5.1.2. Phân loại	62
5.1.3. Nguyên phụ liệu.....	64
5.1.4. Dụng cụ.....	65
5.2. Ý tưởng và phác thảo mẫu.....	65
5.2.1. Ý tưởng	65
5.2.2. Phác thảo mẫu	65
5.3. Phương pháp thực hiện một số mẫu trang sức	65
5.4. Câu hỏi, bài tập chương 5.....	72
TÀI LIỆU THAM KHẢO	73
BẢNG PHỤ LỤC.....	74

GIÁO TRÌNH MÔ ĐUN

Tên mô đun: THIẾT KẾ PHỤ KIỆN THỜI TRANG

Mã mô đun: MD 3106416

Vị trí, tính chất, ý nghĩa và vai trò của mô đun:

- Vị trí: Học kỳ III, mô đun tự chọn.
- Tính chất: Mô đun thực hành tự chọn.

Mục tiêu của mô đun:

- Về kiến thức:
 - +Trình bày được kiến thức cơ bản về lịch sử phụ trang, phương pháp thiết kế các loại phụ kiện thời trang như nón, túi xách, trang sức, giày dép và cách phối hợp phụ kiện phù hợp với trang phục
 - +Trình bày được cơ sở thiết kế, nguyên tắc vẽ thiết kế phụ kiện thời trang như nón, túi xách, trang sức, giày dép và cách phối hợp phụ kiện phù hợp với trang phục
- Về kỹ năng:
 - + Kỹ năng thực nghiệm và khám phá các kiến thức trong lĩnh vực thiết kế phụ trang; phân tích, lập luận và tư duy có hệ thống các vấn đề về thiết kế phụ trang để rèn luyện kỹ năng và thái độ nghề nghiệp chuẩn mực
 - + Kỹ năng làm việc nhóm
- Về năng lực tự chủ và trách nhiệm:
 - +Rèn luyện được tính cẩn thận, tỉ mỉ, kiên nhẫn trong học tập và trong quá trình làm việc
 - +Có khả năng thiết kế các loại phụ trang phục vụ nhu cầu thực tiễn của xã hội

CHƯƠNG 1: TỔNG QUAN VỀ THIẾT KẾ PHỤ TRANG

Giới thiệu:

Bài tổng quan về thiết kế phụ trang cung cấp kiến thức cơ bản về Thiết kế phụ trang: lịch sử, phân loại các phụ trang như túi xách, giày dép, nón, trang sức ... và giới thiệu một vài thương hiệu phụ kiện nổi tiếng cũng như các nhà thiết kế thương hiệu.

Mục tiêu:

Trình bày được kiến thức cơ bản về khái niệm và lịch sử phụ trang.

Trình bày được phong cách của các thương hiệu và nhà thiết kế phụ trang nổi tiếng thế giới.

Nội dung chính:

1.1. Khái niệm và phân loại

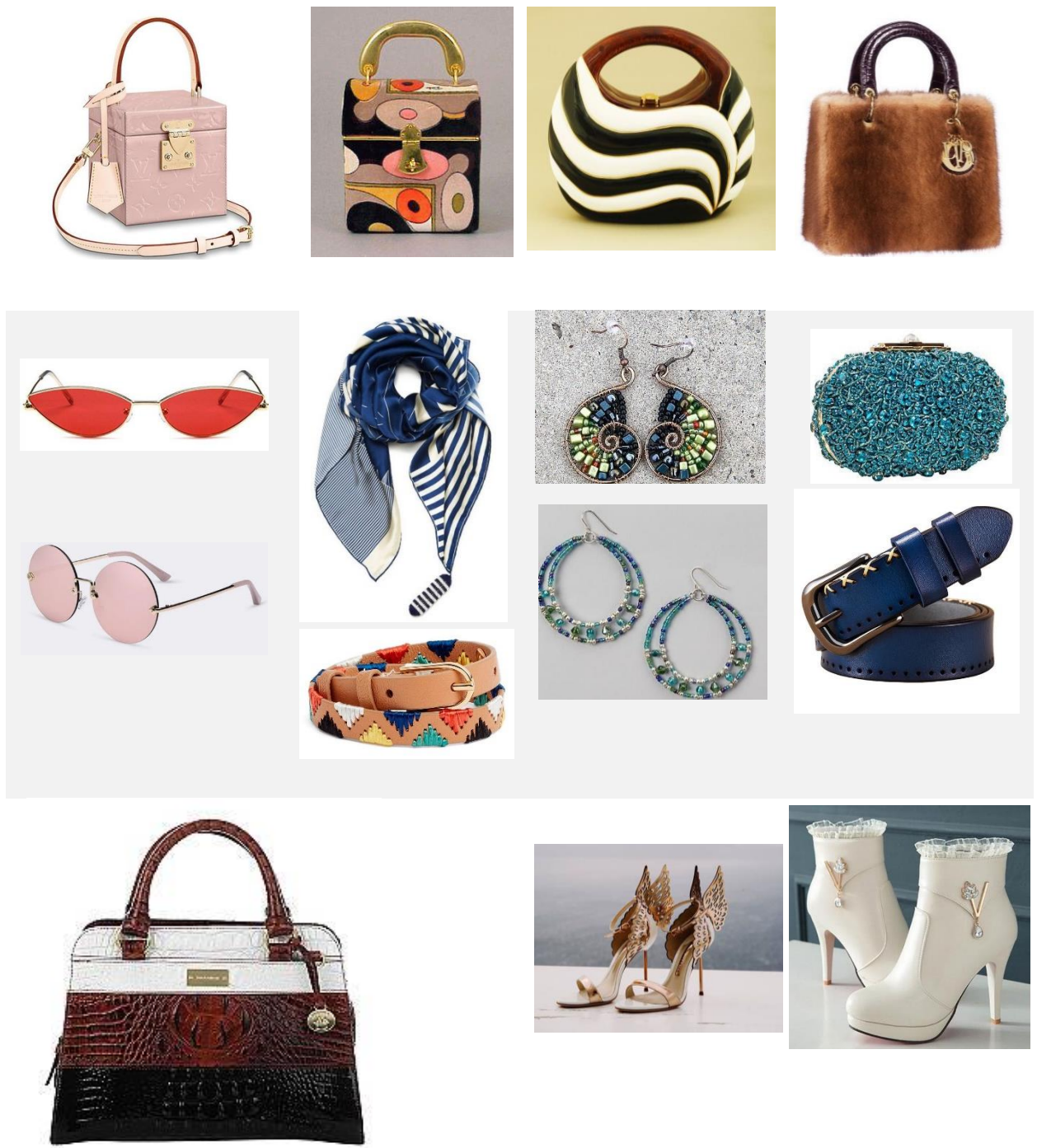
1.1.1. Khái niệm

Phụ trang (accessories) là một phần của trang phục. Phụ trang là những món đồ tôn vinh cá tính của người dùng, giúp cho bộ cánh đang mặc trở nên nổi bật và ấn tượng hơn. ... Ngày nay, nhu cầu làm đẹp càng đi vào chiều sâu, thời trang không chỉ đơn giản là quần áo, mà nó đi kèm với những phụ kiện như:

- Nón (hats)
- Túi xách (handbags)
- Giày dép (footwears)
- Thắt lưng (belts)
- Trang sức (jewellery)
- Bao tay (gloves)
- Mắt kính (eyewears)
- Khăn (scarves)
- Nơ (neckties)
- Vớ (socks, stockings)...

1.1.2. Phân loại phụ trang

- Phụ trang cho trẻ em: nón, băng đô, vương miện, kẹp tóc, ba lô, túi xách, mắt kính, vớ, găng tay, vòng tay, giày, dép...
- Phụ trang cho phái nữ: nón, băng đô, vương miện, kẹp tóc, ba lô, túi xách, mắt kính, vớ, găng tay, trang sức, khăn, nơ, thắt lưng...
- Phụ trang cho phái nam: nón, ba lô, túi xách, mắt kính, vớ, găng tay, trang sức, khăn, nơ, cravat, thắt lưng...

Hình 1.1: Phụ trang
(nguồn <https://www.pinterest.ca/>)

1.2. Lịch sử phụ trang

1.2.1. Phụ trang thời Tiền sử

Tại xứ lạnh, những đôi giày đầu tiên làm bằng da thú quấn quanh chân hoặc khâu thành cái túi bọc chân.

Hình 1.2. Đôi sandal 10.000 năm

(<https://ngoisao.net/thoi-trang/kham-pha-lich-su-giay-cao-got-2973694.html>)

Ban đầu, có lẽ cắt tóc dành cho các nghi thức đặc biệt hoặc xén phăng khi lên đường đi săn. Họ đội những chiếc mũ lông thú để giữ ấm. Đồ trang sức được đeo từ 30.000 năm trước. Những chuỗi đeo cổ đầu tiên được xâu từ các hạt quả, vỏ, lông chim, xương và răng thú. Đồng thời người ta cũng dần biết cách chạm khắc đá thành đồ trang sức để làm đẹp hàng ngày.

1.2.2. Phụ trang thời Cổ đại

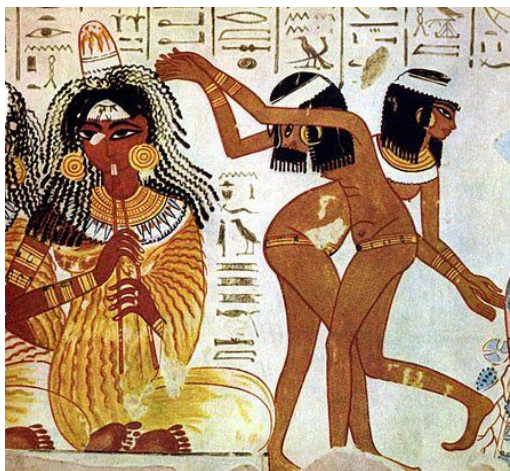
Người Ai Cập cổ bện cỏ papyrus làm dép ngay từ khoảng 3.700 năm trước CN. Khoảng thế kỷ thứ nhất sau CN, người La Mã làm giày có mũ, đế lót và đế giày có đóng đinh cứng. Những đôi giày của họ hoàn thiện hơn mọi thứ đồ đi vào thời đó, nhưng sau khi đế chế này sụp đổ vào thế kỷ thứ 5, kỹ thuật làm giày của người La Mã mai một đi.

Hình 1.3. Sandal của người La Mã

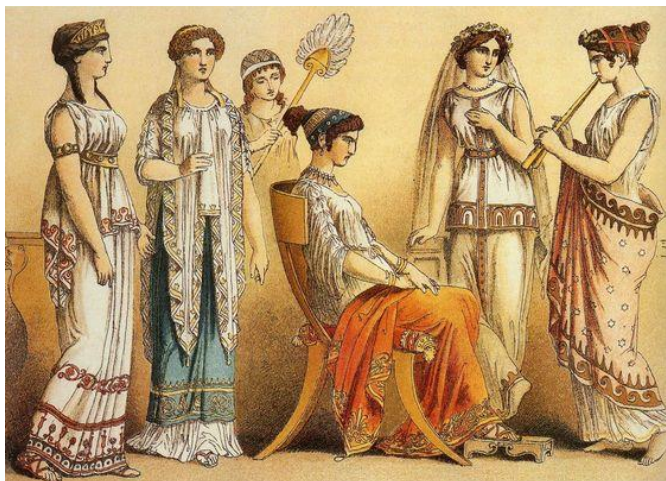
(<https://www.pinterest.ca/>)

Người Ai Cập cổ đại nhuộm những mớ tóc giả lên đầu cao trục. Các Pharaong đội vương miện. Phụ nữ Hy Lạp tết, uốn hoặc nhuộm tóc. Binh lính đội mũ cứng bằng da hoặc đồng.

Hình 1.4. Phụ nữ Ai Cập

(<https://www.pinterest.ca/>)

Hình 1.5. Phụ nữ Hy Lạp

(<https://www.pinterest.ca/>)

Người ta phát minh ra các cách gia công kim loại. Vàng trở nên có giá trị hơn, một phần bởi nó dễ gia công, và không bị xỉn màu. Một mẫu trang sức đẹp nhất bằng vàng còn sót lại được người Sumeria chế tác từ 4500 năm trước. Những chiếc bùa từ thời tiền sử vốn là vật quan trọng và người Ai Cập cổ thường buộc chúng vào nhẫn và các đồ trang sức khác. Tại Hy Lạp và La Mã cổ đại, đồ trang sức chất lượng cao nhất được làm từ vàng, bạc, điểm thêm đá quý. Loại trang sức rẻ tiền làm bằng đồng, sắt, thậm chí bằng chì nữa.

1.2.3. Phụ trang thời Trung cổ (Trung đại)

Tại Châu Âu, vào những thế kỷ sau đó, người ta đi giày giống như những đôi dép lê đơn giản, đó là loại giày may lộn theo kỹ thuật đóng giày vào thời đó. Vào thế kỷ 14, giày may lộn có dạng dài và hẹp, mũi nhọn. Đến thế kỷ tiếp theo, kiểu giày này chuyển sang giày mồm vẹt mũi rộng. Đến cuối thời Trung cổ, giày may lộn được thay thế bởi một phương pháp đóng giày mới- giày may diềm.

Hình 1.6. Mẫu giày thời Trung cổ

(nguồn: <https://www.pinterest.ca/>)

Vào những năm 1100, phụ nữ đội mũ có khăn choàng. Vua chúa, quý tộc đội vương miện và mũ miện nhỏ. Mũ có sừng cao một cách kỳ lạ và mũ có tháp chuông là thời trang thế kỷ XIII. Mũ của đàn ông thì ngắn, có ngù tròn và dày. Người đàn ông thời thượng quấn khăn trên đầu (bourrelet), trên đó có chỏm gọi là chaperon chụp lên.

Mãi đến cuối thời Trung cổ, vẫn ít người châu Âu đeo hoa tai và vòng tay, dù trâm cài và vòng cổ đã phổ biến. Từ thế kỷ XIII trở đi, luật pháp ngăn cấm người bình thường sở hữu các trang sức quý. Ví tiền được buộc vào thắt lưng quanh eo và bao tay cũng phổ biến. Kỹ thuật cắt da quý phức tạp được nhập khẩu từ Ba Tư và Ấn Độ vào thế kỷ XIV.

1.2.4. Phụ trang thời Phục hưng

Ở Venice, phụ nữ chuộng một kiểu hài đế phẳng rất cao. Tại nơi khác, gót giày được gắn vào đế ủng đi ngựa để cho bàn chân móc vào bàn đạp. Các nhà quý tộc trong triều đi những đôi giày cao gót để tôn chiều cao và vị thế xã hội của mình. Nhưng đóng giày cao gót khó hơn nhiều. Để khắc phục các thợ giày đóng những đôi giày cả hai bên má đều thẳng, không phân biệt chân phải hay chân trái.

Hình 1.7 : "Chopines" được ưa chuộng trong thế kỷ 15, 16 và 17

(nguồn: <https://www.pinterest.ca/>)

Đàn ông bắt đầu đội mũ phớt cứng. Khoảng 1530 mũ bonnet vành vòng xuất hiện. Tới cuối thế kỷ, phụ nữ quý tộc bắt đầu uốn tóc và cài đồ kim hoàn. Nữ hoàng Anh Elizabeth (1533-1603) tạo ra khuynh hướng đội mũ và đeo tóc giả màu đỏ.

Đồ trang sức xa xỉ và quần áo gắn đá quý được giới cung đình châu Âu sử dụng. Trâm cài không được ưa chuộng nữa, trong khi đó hoa tai lại trở nên thời thượng vào cuối thế kỷ và những nhà quý tộc cả nam và nữ thường đeo. Những bà mệnh phụ cũng đưa đá quý và những đồ trang sức bằng vàng lên mái tóc của họ.

1.2.5. Phụ trang thế kỷ 17

Tại triều đình Pháp, cả phụ nữ và đàn ông đều đi giày cao gót rất cao. Gót giày bằng có cùng hình dạng và được phủ cùng một thứ vải mịn giống như mũ giày. Đi ủng Cavalier là một của những nhân vật bảo hoàng ủng hộ nhà vua Charles I nước Anh (1600 – 1649). Ủng có dạng phễu, cao đến tận đầu gối và có mép gấp sâu. Đến triều đại Charles II (1630 -1685), các loại giày cao gót lại trở thành thời thượng đối với đàn ông, bây giờ thường được trang điểm bằng nơ con bướm mềm và to.

Đàn ông thời thượng đầu thế kỷ XVII đội mũ capotian chớp cao. Sau này, nó trở thành mũ “đồng đường” mà người Thanh giáo đội với mái tóc ngắn. Phụ nữ Thanh giáo mang mũ lưỡi trai giản dị. Giới quý tộc đội mũ chớp vành rộng trên bộ tóc dài và lượn sóng. Phụ nữ cài bím tóc và thắt nơ phía sau lưng.

Hình 1.8: Fontange và Capotain

(nguồn: <https://www.pinterest.ca/>)

Quạt gấp và bao tay dài trở thành những phụ trang chủ yếu và các phụ nữ giàu có bắt đầu che dù. Trâm cài lại trở thành một. Hoa và nơ là các chi tiết phổ biến đối với bất kỳ trang sức nào. Nam giới bắt đầu thắt khăn nhỏ quanh cổ gọi là cravat.

1.2.6. Phụ trang thế kỷ 18

Đàn ông sành điệu thích đi giày có khóa to cũng như ủng cưỡi ngựa màu đen dài và thẳng đứng. Một của phụ nữ thế kỷ này là giày cao gót, tuy nhiên khi loại áo chiết eo xuất hiện thì giày cao gót nhường chỗ cho dép đế phẳng.

Hầu như toàn bộ thế kỷ 18, phụ nữ phi dê (và cuộn thành búp xoắn bằng những kẹp uốn tóc tạo ra một phong cách phổ biến, tóc thường được bôi sáp và rắc bột trắng. Đàn ông thời thượng mang tóc giả đội thêm chiếc mũ ba sừng hoặc hai sừng. Vào cuối thế kỷ XVIII, loại bỏ tóc giả để có vẻ tự nhiên hơn, băng đô, khăn quàng và lông chim đà điểu là những đồ trang sức đầu tóc phổ biến đối với phụ nữ vào buổi tối.

Vòng đeo tay trở nên phổ biến và phụ nữ đeo cả một bộ trang sức gọi là parure. Cuộc cách mạng Pháp (1789 – 1799) đã quét đi sự xa hoa của giới quý tộc và châu Âu “bị sốt” bởi khuynh hướng đơn giản. Đàn ông thôi không đeo đồ trang sức nữa, trừ nhẫn. Các bà sành điệu bắt đầu mặc váy dài giản dị, khó bảo vệ được trước thời tiết lạnh giá và không có túi, ví đựng tiền và túi xách, gọi là túi lưới trở thành thời trang. Một số quý ông bắt đầu che ô

Hình 1.9: Giày Rococo thế kỷ 18
(nguồn: fiveminutehistory.com)

Hình 1.10: Giày cao gót thời vua Louis
(nguồn: fiveminutehistory.com)

1.2.7. Phụ trang thế kỷ 19

Vào năm 1840, phụ nữ thường búi tóc thành từng búi với những lọn tóc xoắn rủ xuống ôm lấy khuôn mặt. Chiếc mũ Bonnet lưới trai được đội cùng với bộ váy rộng, đàn ông thời thượng đội mũ chóp, thợ thuyền đội mũ dẹp. Vào cuối thế kỷ, kiểu tóc của phụ nữ được làm cao lên, những chiếc mũ rộng cũng trở thành mốt.

Giày của phụ nữ tiếp tục kiểu dáng đế phẳng cho tới nửa sau của thế kỷ. Ủng bắt đầu dùng khi cưỡi ngựa và đi lại ngoài trời. Vào những năm 1830, người ta đưa ra loại ủng có ống bằng chất dẻo và ngay lập tức trở nên thông dụng hằng ngày. Giày thể thao mũ vải bạt, đế cao su được dùng đầu tiên là loại đế mềm chơi quần vợt, được sản xuất những năm 1870. Từ giữa thế kỷ trở đi, nghề đóng giày có bước phát triển cách mạng

do sáng chế ra máy móc đặc dụng. Đến cuối thế kỷ, các đôi giày mới lại được đóng, chiếc phải, chiếc trái cho phù hợp.

Các kiểu túi xách phụ nữ rất phổ biến và nam giới bắt đầu quàng khăn cổ. Kiềng là một loại vòng đeo cổ phổ biến và những phụ nữ giàu có đội khăn gắn đồ trang sức trong những dịp đặc biệt. Máy móc mới cho phép sản xuất hàng loạt các đồ trang sức rẻ tiền. Kẹp và vít được dùng để đeo hoa tai.

1.2.8. Phụ trang thế kỷ 20

Những năm đầu thế kỷ đã có hàng loạt kiểu cách đa dạng để cho đàn ông lựa chọn và đến những năm 1920, giày leo núi đã trở nên phổ biến. Phong cách giày phụ nữ luôn biến đổi, khi bộ máy được nâng cao lên thì đôi giày cũng được chiêm ngưỡng hơn. Bộ váy áo ngắn đến đầu gối được mặc đi kèm với đôi giày kẻ sọc có gót trang trí.

Hình 1.11: Giày những năm 1920

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Giày cao gót và gót nhọn được sáng chế giữa những năm 1950, trở thành một kiểu mốt lâu dài. Vào những năm 1960, những chàng trai thích đi những đôi giày mũi nhọn hoắt. Thập niên này cũng là lúc nước Anh tung ra kiểu ủng Dr Martens. Giày đế bằng trở lại thành mốt vào những năm 1970, và đến những năm 1980, nhờ những tiến bộ về chất liệu, tổng hợp và công nghệ đóng giày đã cho phép tạo ra loại giày thể thao công nghệ cao.

Vào những năm sau 1920, cả nam và nữ đều đeo đồng hồ, trong khi đồ nữ trang “giả” chỉ nổi lên vào những năm 1930. Việc sản xuất hàng loạt tiếp tục làm đồ trang sức sành điệu rất dễ kiếm, nhưng thế kỷ 20 cũng chứng kiến sự lên ngôi của các sản phẩm thủ công do các nghệ nhân kim hoàn sáng tạo ra. Từ những năm 1960 trở đi, lại một lần nữa, nam giới đeo trang sức là hợp thời trang. Từ những năm 1990, các phụ trang điện tử như điện thoại di động trở thành thiết yếu hơn bao giờ hết.

1.2.9. Phụ trang thế kỷ đầu thế kỷ 21

Bước vào đầu thế kỷ XXI, các mô-đen phụ trang thay đổi theo mùa, các nhà tạo mẫu có điều kiện vay mượn ý tưởng từ các kiểu mẫu xa xưa lẫn hướng về tương lai. Cùng với sự phát triển của khoa học kỹ thuật và công nghệ, lĩnh vực phụ trang ngày càng phát triển mạnh mẽ và đa dạng.

1.3. Các nhà thiết kế và thương hiệu phụ trang nổi tiếng thế giới

1.3.1. Những nhà thiết kế (NTK) phụ trang nổi tiếng thế giới

Nhà thiết kế Miuccia Prada

Hình 1.12: Nhà thiết kế Miuccia Prada

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Maria Bianchi sinh ngày 10 tháng 5 năm 1949 tại Milan, Italia. Năm 1980 sau khi được một người dì nhận nuôi cô đổi tên thành Miuccia Prada. Ngay từ nhỏ, Miuccia là một người rất cẩn thận luôn chú ý và hướng tới sự hoàn mỹ nhất có thể. Thời còn trẻ, bà theo học ngành khoa học quản trị tại trường Milan và nhận được bằng tiếng sĩ với tám bằng xuất sắc ở đây.

Bà từng là một thành viên của Đảng Cộng Sản Ý và tham gia vào phong trào nữ quyền trong những năm 70 ở thành phố Milan. Miuccia Prada chính là cháu ngoại của Mario Prada người sáng lập nên thương hiệu thời trang Prada vào năm 1913, thương hiệu nổi tiếng với các mặt hàng thời trang cao cấp dành cho nam và nữ.

Sau khi kế thừa công ty vào năm 1978, bà đã đưa những ý tưởng mới của mình vào trong các bộ sưu tập mới. Đầu tiên đó chính là các bộ sưu tập (BST) về balo và túi xách nhưng nó không được thành công như mong đợi vì một phần chúng không được nhiều người biết đến do bà lúc bấy giờ không có quảng cáo nhiều các sản phẩm này. Trong năm 1983, thương hiệu Prada bắt đầu mở cửa hàng thứ hai tại Milan.

Năm 1993: Công ty Prada do bà làm giám đốc điều hành nhận được giải thưởng do Hội đồng thiết kế thời trang ở Mỹ trao tặng. Năm 1995: Bà nhận được một giải thưởng của CDDA đó là giải "thiết kế của năm". Năm 2013, Prada được Hội đồng thời trang Anh vinh danh với giải thưởng Nhà thiết kế quốc tế của năm và năm sau đó.

Nhà thiết kế Christian Louboutin

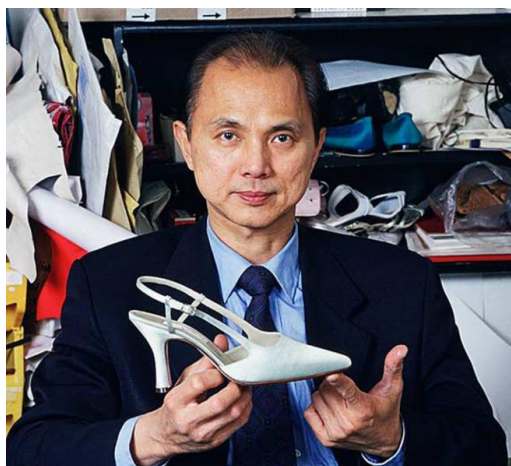
Ông là con của Roger, một nhà sản xuất nội các, và Irene, một người nội trợ. Louboutin đã bị trục xuất khỏi trường ba lần và sau đó quyết định chạy trốn khỏi nhà ở tuổi 12, vào thời điểm đó mẹ anh cho phép anh ta ra ngoài để sống tại nhà của một người bạn. Ông đã đổi mặt với nhiều phe đối lập khi ông quyết định bỏ học.

Hình 1.13: Nhà thiết kế Christian Louboutin

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Vào năm 1991 ông đã mở một salon giày Paris và công chúa Caroline của Monaco là khách hàng đầu tiên. Thương hiệu Louboutin đã trở thành Thương hiệu Sang trọng do Viện Luxury (LBSI) thống kê trong ba năm 2007, 2008, và 2009 và các sản phẩm của thương hiệu đã được nhận danh hiệu giày nữ cao quý nhất năm. Đến năm 2011, Louboutin trở thành nhãn hiệu giày dép được tìm kiếm nhiều nhất trên mạng.

Trải qua 20 năm phát triển, đến nay, Christian Louboutin được coi là tên tuổi hàng đầu trong thị trường giày dành cho các quý bà, quý cô, lọt vào top những nhãn hiệu xa xỉ, sang trọng. Sản phẩm mới nhất, vừa gây tiếng vang trên thị trường là đôi giày của nàng Lọ Lem Cinderella, được thiết kế từ chất liệu cao cấp, đính đá quý, pha lê.

Nhà thiết kế Jimmy Choo**Hình 1.14: Nhà thiết kế Jimmy Choo**

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Nhà thiết kế thời trang Jimmy Choo sinh ngày 15-11-1952 tại Nước Malaysia.

Xuất thân từ gia đình người Malaysia có truyền thống đóng giày thủ công, sở hữu tài năng xuất sắc và ý chí vững vàng, nhà thiết kế Jimmy Choo đã để lại dấu ấn đặc biệt trong làng thời trang thế giới. Câu chuyện về con đường sự nghiệp của ông là nguồn cảm hứng với những nhà thiết kế trẻ đang theo đuổi hoài bão của mình.

Lớn lên tại thị trấn George Town, Malaysia, “cậu bé Choo” sớm có niềm đam mê mãnh liệt với những đôi giày tây truyền thống. Chính từ việc chăm chỉ học hỏi kỹ thuật từ cha, Jimmy Choo đã tích lũy nền tảng vững chắc cho sự nghiệp thời trang của mình sau này.

1.3.2. Những thương hiệu phụ trang nổi tiếng thế giới

Hermès là một công ty thời trang xa xỉ có trụ sở ở Paris, Pháp được thành lập vào năm 1837 bởi Thierry Hermès, ngày nay chuyên sản xuất hàng da, phụ kiện thời trang, nước hoa, hàng xa xỉ, và quần áo may sẵn. Logo của công ty từ những năm 1950, là một chiếc xe ngựa.

Sản phẩm của Hermès nổi bật nhất phải kể đến là túi xách Birkin phiên bản da cá sấu sông Nile bạch tạng.

Hình 1.15: Túi xách Birkin phiên bản da cá sấu sông Nile bạch tạng

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Louis Vuitton là một cái tên tối thượng trong làng thời trang Pháp, được thành lập vào năm 1854. Louis Vuitton xuất thân là một nghệ nhân chế tác rương người Pháp vào thế kỷ 19 ở Paris, ông đã tạo nên những chiếc rương tinh xảo và xa hoa nhất trong lịch sử loài người.

Hình 1.16: Giày và Túi Louis Vuitton

(nguồn: <https://www.google.com/>)

Thương hiệu Coach được xây dựng từ năm 1941. Coach ra đời với tên Gail Leather Products tại New York, Mỹ. Đúng với ý nghĩa cái tên, Gail Leather Products là một cơ sở sản xuất nhỏ với 6 công nhân, chuyên sản xuất các sản phẩm có chất liệu bằng da như ví da, bóp da.

Công nhân không sử dụng máy móc mà làm hoàn toàn thủ công. Khi ấy, không ai có thể tưởng tượng ra cơ sở sản xuất nhỏ lẻ ấy sẽ trở thành một thương hiệu thời trang da hạng sang, nổi tiếng như bây giờ.

Năm 1946, Gail Leather Products và Miles & Lillian Cahn – một công ty chuyên sản xuất ví da – hợp tác với nhau, mở ra một bước ngoặt mới trong giới thời trang. Và đến năm 1970, thương hiệu thời trang Coach lần đầu tiên ra mắt khách hàng trên toàn thế giới.

Hình 1.17: Túi xách Coach

(nguồn: <https://www.google.com/>)